

[Løje.]

maa bringes for at holde hele dette udmærkede Produktionsapparat i Orden.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtigst Gennemførelse.

Grønning: Det har jo i Aar, som allerede nævnt af de foregaaende Ordførere, været forbundet med nogen Vanskelighed at naa til en Overenskomst mellem Sukkerroedyrkerne og Statsmyndighederne om Prisgrundlaget for 1943. Lange og besværlige Forhandlinger er gaaet forud, men den Overenskomst, som nu har resulteret i det foreliggende Lovforslag, viser, at Forhandlingerne ikke har været forgæves. Det Prisgrundlag, som her er tilvejebragt, rummer det sagligt rigtige, det tror jeg enhver sagkyndig vil erkende. Dyrkerne har ikke faaet alt, hvad de har forlangt, men der vil ved dette Lovforslags Gennemførelse blive tilvejebragt et sundt Arbejdsgrundlag for denne livsvigtige Produktion. Og Produktionen forbliver i de Sukkerroeegne, hvor man gennem en lang Aarrække — for Lolland-Falsters Vedkommende i henvend to Menneskealdre — er fortrolig med Dyrkingen, hvilket alene giver Sikkerhed for Produktionens Opretholdelse.

Den Nødvendighed, som ved de forudgaaende Forhandlinger forelaa, og som jeg ved flere Lejligheder har ment at burde fremhæve, var denne, at der tilvejebragtes et Prisgrundlag, som sikrede Dyrkningens Opretholdelse i fuldt Omfang. Dette er efter min Opfattelse nu sket. Jeg vil derfor gerne ved denne Lejlighed takke den højtærede Handelsminister, og jeg tror, jeg kan gøre det paa manges Vegne, fordi han med smidig og fast Haand har ført disse meget vanskelige Forhandlinger til et Resultat, som er i hele det danske Samfunds Interesse, og som gennem de Eksportmuligheder, der vil komme til at foreligge, tilvejebringer Grundlaget for en meget betydningsfuld Vareudveksling med de øvrige nordiske Lande.

Det ærede Medlem Hr. Peder Nørgaard havde forskellige ikke absolut venlige Ord at rette til Sukkerroedyrkerne paa Lolland-Falster, men han nævnte samtidig, at det havde vist sig, at Arbejdsløshed i ikke ringe Omfang fulgte i Sukkerrationeringens Spor, og han sagde endvidere, at det maa tilstræbes, at Sukkerroedyrkingen kommer op paa fuld Højde. Jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlems Ordførertale i væsentlig Grad har medvirket hverken til at bringe Sukkerroedyrkingen op paa fuld Højde

eller til at begrænse den Arbejdsløshed, der er en Følge af Sukkerknapheden.

Sukkerroedyrkingen indtager en mere og mere central Stilling inden for den danske Landbrugsproduktion. Først og fremmest sikrer den Hjemmenes Sukkerforbrug til en Pris, der er billigere end i noget andet europæisk Land — jeg hilser med Tilfredshed, at Prisen til Forbrugerne forbliver uforandret i det kommende Aar —, dernæst danner den Grundlag for en Række smaa Sukkerindustrier og benyttes i større eller mindre Grad til Mælkekondensering, i Chokoladeindustrien og til Fremstilling af Kunsthonning og meget andet; endelig er Sukker jo en vigtig Faktor i Bageri- og Konditorvirksomhedernes daglige Produktion.

Den Del af Produktionen, vi har tilovers, og som vi kan eksportere, er lige saa vigtig som Hjemmeforbruget; den danner Basis for vort Køb af Kunstgødning, Tømmer, Papir m. v., og uden denne Eksport vilde vi hurtigt komme i en følelig Trang for en Række betydningsfulde Varer. Det maa derfor hilses med Glæde, at denne vigtige Produktion, hvis Opretholdelse er af saa overordentlig stor Betydning for mange Virksomheder, nu ved Lovforslagets Vedtagelse kan fortsætte paa sædvanlig Vis.

Den Forhøjelse af Prisen, der er fastsat i § 3 og gives som et Fragttillæg, udgør 35 Øre pr. Dobbeltcentner og vil sammen med Grundprisen, 4 Kr. 10 Øre og en Tantième paa 30 Øre, ligeledes pr. Dobbeltcentner, give en samlet Pris af 4 Kr. 75 Øre pr. Dobbeltcentner. Hertil kommer saa Tillæg for den forventede Stigning i Arbejdslønningerne, som endnu ikke kan beregnes. Dyrkerne vil tillige kunne paaregne en moderat Pris for Melassen.

Alt i alt maa Prisen, som før nævnt, fra et Dyrkerstandpunkt siges at være tilfredsstillende, selv om den ligger langt, langt lavere end i det Aar under sidste Krig, da Sukker blev noteret højest. Men jeg mener, den er fuldt tilfredsstillende for Dyrkerne. Den er det imidlertid ikke mindre set fra et samfundsøkonomisk Synspunkt, fordi Produktionen medfører alle de før nævnte Fordele, som direkte eller indirekte kommer hele Befolkningen til gode, og som i væsentlig Grad betinges af Eksporten.

Paa min Foranledning har Handelsministeren i de to foregaaende Aar kunnet give Tilsagn om Uddeling af en Ekstraration til Syltning. Det er mit Haab, at Husmødrene atter i Aar, hvor det er endnu mere paakrævet end tidligere, kan forvente en